

rigt herimod, at vi gav efter; hun blev Nr. 2, selvfølgelig en lige saa sikker Plads. En Del af Mændene ønskede Frøkenen længere ned i Rækken, fordi hun var et saa udmærket »Trækplaster«, men Kvinderne protesterede imod, at Frøkenens uegennyttige Arbejde i Alderdoms- og Fattigudvalg skulde belønnes paa en saa uværdig Maade.

Højre havde vedtaget at opstille en Kvinde paa en sikker Plads uanset Stemmetallet ved Prøvevalget, og Socialdemokraterne opstillede en Kvinde som Nr. 6. Da Partiet fik 6 Kandidater valgt, kom hun altsaa ind.

Ane Tangaa-Hansen.

Fra Kolding.

Ved Byrådsvalget i Kolding kom 4 Kvinder ind i Byraadet og 1 i Landsognets Raad. Fruerne Skjøde og Markussen er valgt paa Venstres Liste. Fru Skjøde er Lærerinde ved Kommuneskolerne og har i de senere Aar forestaaet disses Køkkenskole. Hun er et virksomt Styrelsesmedlem af »Børnernes Vel«. Hendes Fader, Sadelmagermester Hansen, var i mange Aar i Byraadet, og hendes Mand, Bankdirektør Skjøde, har ogsaa været Byrådsmedlem, saa nu fortsætter Fru Skjøde Faderens og Mandens Arbejde der. Er Medlem af D. K. — Fru Markussen er fra Syd-Fyen, hun er Søster til »Fyens Tidende«s bekendte Redaktør Nye-gaard. Hr. og Fru Markussen havde først en Gaard i Dons; nu har de i flere Aar bestyret Højskolehjemmet i Kolding. Fru Markussen er kendt som stærkt kirkelig og politisk interesseret; hun er Medlem af Aagard Valgmenighed, og kendte Politikere agter og regner med hendes politiske Meninger. Medlem af D. K.

Fru Sørensen, valgt af Socialdemokratiet, er i Styrelsen for Afholdsföreningen. Hendes Mand er, paa anden Omgang, i Ligningskommissionen og Formand for Arbejdsmændenes Fagforening, og hun har et indgaaende Kendskab til Forholdene mellem Smaakaarsfolk. Medlem af D. K.

Fru Hagerup, valgt af Højre, er en Niece af Carl Ploug. Hendes Fader, Lærer Gejl i Kolding, var en kendt Politiker; selv er hun Lærerinde ved den højere Almen-skole og Handelsskolen.

I Landsognet blev Formanden for Dansk Kvindesamfunds Koldingkreds, Helen Clay Pedersen, valgt ind i Raadet. Fru Clay Pedersen er kendt Landet over for sin ualmindelige store Virksomhed for Dansk Kvindesamfund, som hun ofrer baade sin Tid og sine Kræfter, og at Arbejdet gaar godt, viser jo netop Byrådsvalget, thi Kolding er vist den eneste By, hvor der kommer 4 Kvinder ind i Byraadet og 1 i Landsognets Raad. Fru Helen Clay Pedersen er, som Navnet viser, engelsk af Fødsel, men hendes engelske Energi er kommen os danske til Gode baade paa det kirkelige og politiske Omraade, men særlig da i vort, danske Kvinders, Arbejde for vor Dygtiggørelse og vor politiske Ret.

Anna Busse.

Fra Ringkøbing.

Ærede Redaktør!

De bedes optage følgende i Deres ærede Blad.

Naar en Indsender fra Ringkøbing skriver, at heller ikke denne Gang fik vi nogen Kvinde ind i Byraadet thi Mændene siger endnu: »Vi alene vide!«, saa beror dette paa en lille Misforstaaelse, som herved skal rettes.

Dansk Kvindesamfund i Ringkøbing kan ikke sætte deres egen Kandidat ind paa deres egen Liste, men de blev tilbudt Samarbejde til en Fællesliste for forskellige Foreninger.

Ved disses Prøvevalg var der en Kvinde, Medlem af Dansk Kvindesamfund, som blev sat paa to af Mændenes Lister og som Nr. 3 paa Dansk Kvindesamfunds Forhandlingsliste. Ved det store Fællesmøde vilde vor ærede Formand med Let-hed have kunnet faa denne Kvinde optaget paa Fælleslisten, det vilde Mændene ikke have haft noget imod. Men nej, vor ærede Formand holdt stift paa sin Nr. 1. Denne Nr. 1 havde ikke Stemningen for sig, og stod kun paa Dansk Kvindesamfunds egen Liste.

Saaledes led vor store Kvindesag sit dybe Nederlag ogsaa denne Gang, ikke ved Mændenes: »Vi alene vide«, men ved vor ærede Formands kort-synede Umedgørlighed.

Tak for Optagelsen.

Ringkøbing, den 4. April 1913.

Medlem af Dansk Kvindesmf.

Kvinderne og de kommende Vælgermøder.

—o—

Da »Kvinden og Samfundet« efter Nytaar kom i sin nuværende Skikkelse, indbød Bladet til Medarbejde, idet det sagde, at det nu havde baade Hus- og Hjerterum; jeg beder da om at faa nedenstaaende optaget.

Det er med Tanken henvendt paa den forestaaende Erhvervelse af Valgret, at jeg gerne vil have Lov til at sige et Par Ord til danske Kvinder om, hvor jeg synes, vi skal begynde Arbejdet. — Jeg er nu 46 Aar gammel og har deltaget i Vælgermøder af og til lige fra min første Ungdom, saa jeg ved, hvor uhyggelige saadanne Møder i Reglen er paa Landet. Mændene beholder Hatten paa og Piben eller Skraaen i Munden; længe før Mødet begynder, er Salen fyldt med Røg, og der er tæt med Spytklatter og Udkradsningsbunker paa Gulvet, saa man kan tænke sig, hvor forfærdelig Luften maa blive i Løbet af de 4—6 Timer, saadant et Møde ofte varer. Og hvorledes foregaar saa Forhandlingen? Ja, hele Forsamlingens Interesse samler sig i Reglen om Kandidaternes Navne, og saa snart Diskussionen begynder, gaar det løs med Bifald eller Hylen, alt eftersom den Kandidat, Vælgerne i Forvejen er stemt for, har Ordet, eller hans Modstander. Jo mere en Kandidat kan rakke ned paa sin Modkandidat, jo mere Bifald høster han fra sit Parti, og dette bliver let en Fare for Kandidaterne, idet de fristes til at benytte altfor tarvelige Midler for at opnaa Forsamlingens Bifald.

Mændene, som udgør Publikum ved disse Vælgermøder, er for en stor Del de samme, som er med til at fylde det samme Forsamlingshus ved andre oplysende Møder, hvortil ogsaa Kvinderne møder fuldtalligt; men da gaar det ganske anderledes til. Mændene tager Hatten af, naar de kommer ind, stikker Piben i Lommen og sidder stille og hører paa Foredraget; hvis de føler Trang til at takke Taleren, gør de det ved stilfærdigt at rejse sig op, naar Foredraget er endt.

Nu da vi Kvinder faar Valgret, faar vi med det samme baade Ret og Pligt til at møde lige saa flittigt ved Vælgermøder som ved andre Møder, ja endnu flittigere, da saa mange af os trænger til politisk Oplysning. Lad os da møde i Flok og